

Myslivecké troubení na východě Orlických hor

Když jsem se na začátku roku 2017 stal adeptem myslivosti, neměl jsem tušení, čím se začnu v následujícím čase zabývat. Procházel jsem adepturou, snažil se být užitečný a pak došlo na podzimní hony. Velkým honem provázelo myslivecké troubení jedné trubačky ze sousedního mysliveckého spolku, malým honem žádný trubačský doprovod. Protože mám k hudbě blízko, řekl jsem si, že bych troubení třeba mohl zvládnout a obohatit loveckou hudbou myslivecké akce našeho spolku. Překvapilo mě, jak jednoduché bylo sehnat na webu informace o následujícím zimním kurzu trubačů v Opavě a rovněž jednoduché se tam přihlásit. Hned při prvních tónech souzvuku lesnic a borlic a jeho rezonance v celém těle během zahájení tohoto kurzu v Opavě jsem měl jasno – rád bych byl součástí toho souzvuku a do téhle party nadšenců bych chtěl patřit. V duchu jsem si klepal na čelo, když nám na začátku kurzu v pátek řekli, že v neděli hrajeme na koncertě, ale ano – zkušení lektoři nás začátečníky připravili tak, že jsme byli schopni zahrát alespoň jeden tón a s tím jedním tónem a zpěvem jsme podpořili naše zkušené kolegy trubače, kteří nás rádi na onom koncertě před Opavským muzeem vzali mezi sebe.

Na následující výroční členské schůzi našeho Mysliveckého spolku Orličky-Čenkovice jsem byl přijatý za řádného člena spolku a slavnostně jsem se zavázal nést prapor mysliveckého troubení. Kolegové se na sebe shovívavě podívali se slovy - „čtvrtý pokus!“. Dnes už vím a oni také, že nebyl tak úplně neúspěšný.

Nezbývalo mi toho pak už tak moc, stačilo sehnat lesnici a naučit se hrát. Víc jsem v té době nechtěl. „S chutí do toho a půl je hotovo“ platí beze zbytku, šlo to jak po másle. Lesnici jsem sehnal rychle a relativně levně a začal cvičit. Závěrečná slova lektora Petra Dudy k nám začátečníkům na trubačském kurzu byla – „budete to mít těžké, málokde jsou učitelé na tyto hudební nástroje, snažte se sehnat je nebo aspoň zkušené kolegy“. Zase jsem měl kliku a sehnal zkušeného kolegu, trubače Radka Šrolera z nedaleké vesnice kousek od Pastvinské přehrady. Jednou týdně mi pomáhal zvládat první tóny a první skladby a za dva měsíce, na mysliveckém táboráku našeho spolku jsem byl schopný po jeho boku zahrát několik mysliveckých signálů. Na tom táboráku byli také dva trubači z vedlejší vesnice – no a od té doby už jsme čtyři, náš hornmistr Radek Šroler, ozdoba a textařka našeho souboru Katka Šulcová, Venda Moravec a moje maličkost. Říkáme si Trubači od Zemské brány (což je místo, kudy přitéká do republiky Divoká Orlice). Když je možné se scházet, zkoušíme společně jednou týdně a pomalu si posouváme laťku kvality troubení výš a výš. Občas se k nám přidává virtuozní hráčka na borlici, studentka ČZU Lenka Bárnetová z Lukavice a my se naopak občas přidáváme k jejímu souboru. Dá se říct, že nevynecháme jedinou příležitost si myslivecky zahrát a prezentovat mysliveckou hudbu kolegům myslivcům i veřejnosti. A to nejen té české, protože nápady našeho hornmistra jsou občas hodně netradiční. Třeba když mi v úterý navečer zavolá, jestli můžu ve čtvrtek hrát na honu v Horním Rakousku (mohl a jel jsem).

Naši první trubačskou Mekkou, kromě hraní na honech, dalších mysliveckých akcích i akcích okolních obcí (rozsvěcení vánočních stromů, sázení lípy Svobody ...), bylo zahrát v kostele Hranickou Hubertskou mši. Podařilo se nám to spolu s pěveckým souborem Jamenská Schola v období výročí Svatého Huberta v roce 2019 (2020 nám to C19 opatření nedovolila), odměnou nám byla, čtená pochvalná vyjádření, ale i slova pana faráře, že se mu splnil jeho sen. V této tradici bychom rádi pokračovali dál a postupně nahrazovali skladby Hranické Hubertské mše skladbami klasické Hubertské mše B dur. Doufáme, že budou i další mety, které se nám podaří zdolat - za mě by to mohl být aspoň malý koncert lovecké hudby 18. století, pokud nám to jednou dovolí.

Obracím se se svou osobní zkušeností na všechny (a speciálně ty z východu Orlických hor), kteří o mysliveckém troubení uvažují, ale považují to za příliš složité. Myslivečtí trubači jsou roztroušeni po celé republice a vědí, že čím jich bude v místním souboru víc, tím líp myslivecká hudba zní. Rádi vás vezmou mezi sebe a pomohou vám. Trubačské kurzy, včetně kurzů pro začátečníky se v minulosti konaly dvakrát ročně – zimní v Opavě a letní v Chlumu u Třeboně. Doufejme že se budou konat i v budoucnosti, ale hledají se i jiné cesty s využitím možností internetu na www.smtdolce.cz v sekci iTROUBENÍ, kde bych chtěl taky trochu přispět.

Myslivecký trubač František Netušil